

פְּשָׁרֶבֶת בַּתְּנוּבָה וְהַתְּרִבָּות – הַמְּחֻלָּה לְחַרְבּוֹת תְּנוּבָנִית

**עַלְוָן הַדְּرֵכֶת לְהַוְרָאת פְּרָשָׁת הַשְׁבוּעָה
עַלְפֶת הַגְּלִילִגְנוֹת שֶׁל נַחֲמָה לִיְבוֹבִיץ**

בְּחוּקּוֹתִי (חַשְׁיָ"ט)

כ"ר מ' – מ"א.

אין ללמד פסוקים בזד"ט מחרך החוכחה מבלי להטachel חילתה במבנה הכללי.
ר' דוד הופמן מחלק את החוכחות חילתה לחמשה איזומיות
ט"ז – י"ז – איזום ויאסון שבו באות חליפות ארבע הפורענויות
המופיעות ביחסקלל
חרב – רעב – חיל – גע – דבר
י"ח – כ' – האירום השני: רעב
כ"א – כ"ב – האירום השלישי: חיות רעות
כ"ג – כ"ו – האירום הרביעי – חרב האוריב
כ"ז – כ"ח – האירום החמישי: אבדון גמור של המדרגה
ומכאן ואילך לפי דעת קדמוניים שלוש פעמים שבע פורענויות.
את הפסוקים ל"ד – ל"ה רואה הופמן כמאמר מוסגר.
וחתפפוקנו מ' וחתודו את עונם הוא מפרש בנטלית הרץ וייזל: זהה מצוה כמו
במדבר ה' ד' "וְהַחֲדוֹר אֶת חֲטֹאתֶם אֲשֶׁר עָשָׂו".
זהו ממשיך ואך אשר הלכו עמי בקרוי – גם זה שירך אל הדרוי, "מפני שהלכו
בקרי". "אך אני אלך עמי בקרי" – גם אני עשייחי בן נגדט. הם יתודו
שעוננותיהם גדרמו להם את העוגן שהגיעה להם".

כברנו: לו היה פרושו זה בכוון היתה מסולעת אותה שאלה קשה שבה עוסקים
הפרשנאים עיבנו בשאלת א', אלא שאיןروم ראייה מוכיחה לפרשו זה. כדי
להוכיח אם מביניהם הלו מדיט את השאלה במקומנו, יש להתחשב ב' דוד
הופמן, "זהה מצחה" ולשאול אם חסונה זו שווה לאחת הדעות שהובאו בשאלת א'.

לְשָׁאַלָּה א

אם ניתן לעצנו על הפסוק החוזר

י"ח ואם עד אלה לא חשמעו לי ויסփחי ליסרתו..

כ"א ואם חלכו עמי בקרי... ויסփח עלייכם מכחה

כ"ב ואם באלה לא תושרו לי ולהלכם עמי קרי וקהלתי אף אני עמכם בקרי

כ"ג ואם באאת לא חשמעו לי ולהלכם עמי בקרי

ונתנום בראותך את שני הפסוקים שביהם עוסק גליוןנו

מ' "וְהַחֲדוֹר אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עָזְנוֹם אֲבוֹתֶם בְּמַעַלְוָם בְּיִמְמָם ..

ואך אשר הלכו עמי בקרי

מ"א וואך אני אלך עמי בקרי

וממש אותו קשי מצאנוו בפרש וילך (דב' ל"א י"ז-י"ח)

י"ז וחרה אפי בו בידם ההדא ועוצחים והסתתרתי פנוי מהם ..

ומצאנוו רעות דבורה ואורות
וראמר ביום ההוא: הלא על כי אין אלהי בקרבי מצאנו הרעות האלה

י"ח ואנכי הסחר אסתיר פנוי ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה.

ויפה נסח אברבנאל את השאלה על פסוקים אלה

אם ישראל יתודו חטאיהם ויאמרו: "הלא על כי אין אלהי בקרבי

מצאנו הרעות האלהי" איך אחבי תשובה לא רחם ה' י' עלייהם

אבל כפל עונשם וצרמת באמרך אחרינו "ואנו כי הסקר אסתיר פנוי",

כי במקומות שאמר רשותה קודם זכרון תשובהם (י"ז) "והסתתרתי פנוי",

מהם", אמר אחר זכרון תשובהם (י"ח) "ואנכי הסחר אסתיר פנוי",

שהוא עונש מוכפל?

(תשובה פשוטה – אם כי לא משוכנעת – נתנה שם ברמב"ן)

ד"ה ואמր ביום ההוא: איןנו ודוי גמור בעניין "וְהַחֲדוֹר אֶת עֲוֹנֵם"
אבל הוא הרהור וחיטה שיתחרטו על מעלם ויכירזו כי אשימים הם. תשובה
אחרוך עיין בגליון נצבים – וילך ח"ר שאלת ג – ב' ייחיד אברבנאל שם

כדי לעורר תלמידים לקריאה בעיון יש לדרשן מן התלמידים עוד בטרם יראו
את הרמב"ן שם, היכן יש למצוא בפרש וילך את הבעייה הזו ממש שבה עוטה
שאלת שbegliorono.

לשאלה א' השורה גליון ג' ישלה שנה זו שאלת ג' בהפרטה. התשובה היא אחת
לשאלה ההיא ולשאלה אחרת.

נחמה ליבובי

(מו)